

Ursula Hiršmane (Ursula Hirschmann): antifašiste un Eiropas federālisma dibinātāja (1913–1991)

Vidusšķiras ebreju ģimenē Berlīnē dzimusī Ursula Hiršmane 1932. gadā pievienojās Sociāldemokrātu partijas jaunatnes organizācijai, kas iestājas pret nacistiem. Pēc laulībām ar Eudženio Kolorni (Eugenio Colorni), jaunu itāļu filozofu un sociālistu, 1930. gadu vidū, kas ir viņas trimdas laiks Parīzē, Ursula Hiršmane sāk aktīvi darboties slepenajā antifašistu kustībā vīra dzimtajā Itālijā.

Kad apcietina viņas vīru, viņa seko viņam līdzī uz Ventotenes salu, kur viņš tika ieslodzīts. Tur viņa satika Ernesto Rossi un Altjero Spinelli, kuri 1941. gadā izstrādā Ventotenes manifestu “brīvai un vienotai Eiropai”, kuru plaši uzskata par Eiropas federālisma sākumpunktu. Manifests ir tādas demokrātiskas Eiropas Savienības plāns, kuru varētu izveidot pēc kara. Hiršmane slepus nogādā manifestu Itālijas kontinentālajā daļā un palīdz to izplatīt.

1943. gada augustā Milānā viņa ir Eiropas Federālistu kustības dibinātāju vidū līdz ar A. Spinelli pēc viņa bēgšanas no Ventotenes. 1975. gadā Hiršmane nodibināja asociāciju “Sievietes ‘Eiropai’ Briselē.

Agrīnie gadi

1913. gadā dzimusī jaunā Ursula Hiršmane atklāj politiku un aktīvismu, piedaloties pasākumos, kurus organizēja Vācijas Sociālistu partija un Sociāldemokrātu partija Berlīnē.

1932. gadā jaunās ebreju ekonomikas studentes ceļš kļūst radikālāks — viņa iesaistās komunistu pretošanās grupās.. Gadu vēlāk, pastiprinoties nacistu represijām pret opozīcijas grupām, viņa un viņas brālis Alberts (kurš vēlāk kļūst par izcilu ekonomistu un politologu) pārceļas uz dzīvi Parīzē. Tas Ursulai bija ilgs trimdas periods un pagrieziena punkts viņas ceļā uz Eiropas federālisma mērķi.

Parīzē viņa un Alberts tikās ar Eudženio Kolorni, jaunu itāļu filozofu un sociālistu, kuru viņi bija pazinusi jau Berlīnē. Ursula Hiršmane seko Kolorni līdzī uz Itāliju, tur viņi 1935. gadā slēdz laulību.

Pāris aktīvi piedalās antifašistu kustībā Itālijā. Tomēr šis radikālais aktīvisms noved pie aresta un Kolorni izsūtīšanas uz Ventotenes salu. Ursula Hiršmane saņem iestāžu atļauju sekot līdzī Kolorni uz Ventoteni, kur viņi satiek citus antifašistiskos intelektuāļus, kā Altjero Spinelli un Ernesto Rossi.

Eiropas federālisma aizsākums

Šī tikšanās visbeidzot 1941. gadā noved pie Ventotenes manifesta “*Par brīvu un vienotu Eiropu*”. Slepus uz cigarešu papīriem rakstītais manifests ir gan politisks paziņojums, gan plāns demokrātiskai federācijai Eiropā. Manifests aicina saraut saites ar Eiropas pagātni, lai izveidotu jaunu politisku sistēmu, pārstrukturējot politiku un veicot plašas sociālās reformas.

Pēc bēgšanas no Ventotenes Ursulai izdodas nogādāt manifesta tekstu uz kontinentu un viņa palīdz to izplatīt. Manifests kļūst ļoti

populārs itāļu cīnītāju vidū, kuri pretojas nacistiem. Ursula Hiršmane ierodas Milānā un līdz ar Spinelli un citiem aktīvistiem 1943. gadā, kad sabiedroto spēki ienāk Dienviditālijā, izveido Eiropas Federālistu kustību (*Movimento Federalista Europeo*). 1943. gada augustā Milānā notika pirmā federālistu kustības izveides sanāksme, kurā tika pieņemti seši federālistu ideju pamatelementi, kuru aizsākumi meklējami Ventotenē.

Romā 1944. gadā Eudženio Kolorni nogalina fašisti. Nākamajā gadā Ursula Hiršmane stājas laulībā ar Altjero Spinelli. Viņi bēg uz Šveici, kur viņi strādā kopā, lai internacionalizētu Eiropas federālistu kustību. Tālab Ursula Hiršmane palīdz organizēt pirmo starptautisko federālistu kongresu 1945. gadā Parīzē. Pāris vēlāk apmetas uz dzīvi Romā.

Ursulas Hiršmanes politiskā apņēmība nebeidzas, noslēdzoties Otrajam pasaules karam. 1975. gadā viņa nodibina asociāciju "Sievietes Eiropai" (*Femmes pour l'Europe*) Briselē — kustību, kas apvieno sievietes no politiskām un feminisma aprindām, — un turpina darboties, lai veicinātu līdztiesību starp sievietēm un vīriešiem.

Ursulai Hiršmanei ir trīs meitas, Silvija, Renāte un Eva, no pirmās laulības ar Eudženio Kolorni, un trīs meitas ar Altjero Spinelli: Diāna, Sāra un itāļu žurnāliste un parlamentāriete Barbara Spinelli. 1975. gada decembrī Hiršmani skar asinsizplūdums smadzenēs, no kura viņa tā arī nekad pilnībā neatgūstas. Viņa mirst 1991. gadā 77 gadu vecumā.